

handle og tænke hen i Vejret. (*K. M. Klausen*: Det gør den ogsaa!) Det gør den ogsaa, siger det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Det er en smuk Bekræftelse paa det, jeg længe har vidst, at her i Danmark ere vi uendelig meget klogere end alle Verdens Statsmænd. (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Ja, bevares, det glæder mig paa ny at høre denne Bekræftelse af den danske Superklogskab, som rigtignok somme Tider, naar man ser hen til, hvad der foregaar i den øvrige Verden, kan have et lidt ravnekrogssagtigt Præg. Men der er en velsignet Tillid til den her i Landet, det vide vi. Vi have imidlertid for nylig set den engelske konservative Opposition og den engelske liberale, delvis radikale, Regering tale med een Tunge og i eet Sprog — et Sprog, der var dikteret af den bestemte Overbevisning om, i hvilken Grad Verdensfreden er i Fare. Paa samme Maade handles der, tales der og tænkes der hele den øvrige vide Verden over. Men hvordan dette nu forholder sig, saa meget er vist — det behøver man kun at have noget almindeligt finanspolitisk Begreb for at kunne forstaa —, at det enorme Rustningskapløb, der er mellem Nationerne, ikke kan holde ved i ret mange Aar. Vi se det finansielle Udtryk derfor i de uhyre store og stigende Underbalancer paa de store Staters Budgetter. Det er givet, at det kan ikke blive ved at gaa saaledes. Det er givet, at enten maa vi komme til en international Overenskomst om gradvis Reduktion af Rustningsudgifterne — det er det, vi alle ønske maatte ske —, eller ogsaa maa Eksplosionen komme. Derfor mener jeg at have nogen Ret til at sige — uden at ville optræde som Sortseer og Ulykkesprofet —, at enten udebliver den almindelige Prøve, hvorpaa vort Forsvarsvæsen bliver sat, eller ogsaa kommer den i Løbet af ikke ret mange Aar. Og derfor bliver det dobbelt paatrængende nødvendigt at sørge for at faa det, vi have, gjort brugeligt og faa foretaget det, som kan foretages i de nærmeste Aar, for at vi ikke skulle staa ganske uforberedte, naar Ulykken kommer over os.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Den højtærede Konseilspræsident misforstod — jeg synes bevidst — min Afbrydelse. Det, jeg sagde, var, at der heldigvis ogsaa er kloge Folk i andre

Lande, og deres Tal vokser Gudskelov stadig og bliver en stadig stærkere Fredsfaktor.

Det forekommer mig, at den højtærede Konseilspræsident i den Tale, han nu holdt, til at begynde med løb fra sine fremskudte Forter. Han erklærede, at han ogsaa ved Valgene havde anbefalet Modstandere af disse Forter. Jeg vil gerne spørge, hvorledes den højtærede Konseilspræsident forener dette nye Standpunkt, som han nu indtager — man kan ganske vist blive ved at være parlamentarisk Minister dels ved at føre sit Kabinetsspørgsmaal til Sejr ved Valgene, dels ved at løbe fra det efter Valgene; paa begge Maader kan man blive ved at være i Overensstemmelse med Folketinget —, hvorledes han forener dette med sine Udtalelser ved Forsvarslovenes Forelæggelse, da han om disse fortifikatoriske Stillinger sagde, at han „ogsaa af den Grund“ maatte „anse disse Anlæg for nødvendige, at vor Forsvarsordning uden dem ikke overfor Udlandet vil kunne fremtræde som et til alle Sider betryggende Neutralitetsværn. Saavel Udenrigsministeren som jeg“ — altsaa Konseilspræsidenten — „maa efter vort Kendskab til de herhenhørende Forhold hævde, at de ere Betingelsen for, at vor Stilling af alle Magter kan blive opfattet som det, den er: i Sandhed neutral og uden Hældning til nogen Side“. Han sluttede sin Tale med at sige, at det var et Kabinetsspørgsmaal for hans Regering, at denne Sag blev gennemført ikke i alle Enkeltheder, men paa de Punkter, som han ansaa for de bærende og for Landets Interesser væsentlige — altsaa ogsaa paa dette Punkt, thi den udenrigspolitiske Stilling maa dog være afgørende og væsentlig. Men hvis jeg forstod den højtærede Forsvarsminister rigtigt, var han nu villig til, hvis ikke andet kunde være, at acceptere et Forslag, hvori *det* gennemføres, som nu for ham er det væsentligste, det, som han nu er enig med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (*J. C. Christensen*) om, uden disse fortifikatoriske Anlæg. Men i saa Tilfælde gennemfører han et Forslag, som efter hans egne Udtalelser ved Lovens Forelæggelse er landsfarligt, altsaa uhyre meget farligere end selve Opretholdelsen i nogen Tid af det nuværende umulige Militærvæsen.

Forsvarsministeren (N. Neergaard): Det ærede Medlem brugte det Udtryk bevidst Misforstaaelse. Hvis det ærede Medlem har hørt mine forskellige Udtalelser